

את השופר הגדול ביותר שייצר אברהם ריבק, שאורכו מטר עשרים, קיבל רונלד רייגן. אבל זה היה באמת משהו יוצא מהכלל. ריבק, 50, דור שביעי של יצרני שופרות מייצר כל שנה כאלפיים יחידות ומוכר אותם בששים ש"ח במוצע. מעטים מהם מגיעים לבתי הכנסת. ומשהו לידיעת המתפללים, אם נקלעתם למקום שבו בעל התקיעה מוציא רק אוויר, זה לא מהשטן. הוא סתם לא התאמן, או שהוא חסר כישרון. השופר, אומר ריבק, בסדר גמור

א ר י ה א פ ל ט ו נ י

צילום: יוני אלוני

אברהם ריבק לא מקבל את הטענות של התוקעים שיצא להם רק אוויר במקום תרועה.

תקען מלידה

דיוקן מס' 3

אברהם ריבק / שופר

אברהם ריבק, בן 50 מחולון, לא היה צריך לשכור את הראש בילדותו מה יעשה כשהיה גדול. עוד לפני שגולד, כבר היו במשפחתו שבעה דורות של יצרני שופרות ואך טבעי היה, שכמי שגולד צמוד לבית המלאכה של אביו, יעסוק גם הוא במקצוע המשפחתי. עכשיו הוא ממתין לבנו באותו בית מלאכה בן שבעים השנה, ברחוב נחלת בנימין בתל אביב, כדי שיסיים את שירותו הצבאי ויצטרף אליו וילמד גם הוא את המלאכה. "השולת חייבת להימשך", אומר ריבק, אבל קצת קשה לראות את הדימויון בין בית המלאכה המאובק שלו, לטירת החלומות של שבה דרים בדנוור קולורדו, אנשי השולת הקרינגטוני. ריבק לא מסתפק בייצור בלבד. ככל ראש השנה ויום כיפור, הוא גורד בין כמה בתי כנסת בחולון ותוקע תקיעות מתוך השופרות שהוא מייצר, כמו כן מקרה, אם לא יוצא "אין טכניקות מיוחדות. יש רק נוסחים שונים של תקיעות לכל עדה וההבדלים קיימים שנים רבות. האשכנזים תוקעים בקול יבבה דקה, כמו בכי של אדם. הנוסח הספרדי יותר עבה, מעין טנור. הקול התימני יותר עבה ועמום. בתימן נהגו להשתמש בשופרות עשויים מקרניים גולמיות, לא מעובדות. לכל נוסח יש שופר משלו?"

"שופר קשתי, בלי סלסולים, הוא שופר אשכנזי. שופר עם סלסול אחד זה שופר ספרדי ועם הרבה סלסולים זה שופר תימני".

ובאיזה נוסח אתה תוקע?

"בקהל יבבה טנורית, משום שאני תוקע בבית כנסת ספרדי, אבל אני יודע לתקוע בכל נוסחי התקיעות כי אצלי באים בעלי תקיעה שאני חייב להתאים להם שופר לפי הכישרים שלהם".

בישורים?

"לכל אדם יש את כמות האוויר שלו. יש מומחים שיכולים לתקוע בכל שופר, אבל בעיקרון צריך להתאים את השופר לכל תוקע. הדבר מתבטא בגודל הקרן והפיה. אם יש לו נשימה ארוכה, הוא צריך פיה רחבה וקרן גדול. יותר גס מ"מ. יותר גדול ממנו לא ראיתי מעולם".

אנשים עם נשימה קצרה הכל הפוך".

כמה שופרות אתה מוכר בשנה?

"בערך אלפיים. בממוצע המישימי-ששים שקל לאחר. עבודה קשה מאוד, אבל אפשר להתפרנס ממנה".

מי קינה?

"בעלי תקיעה, תיירים ונוער שרוצים ללמוד לתקוע".

כמה זמן לוקח לעשות שופר?

"בממוצע כמה שעות לשופר משובח שמחירו יכול להגיע ל-150 שקל והפשוטים בין 30 ל-40 שקל".

כמה חודשים אתה עובד בשנה?

"אני עובד כל השנה. בייצור שופר ישנם כמה תהליכים. צריך לשרוף את הקרן באש כדי לתת לה את צורת השופר וזו עבודה עם חום גבוה שאפשר לבצע רק בחורף. אחר כך אני מנקה ומלשט את הקרניים ואחרי פסח עושה את הגימור. בחודש אלול עובדים הכי קשה, כי צריך גם להתאים לבעלי התקיעה את השופרות".

יש קרניים טובות יותר וטובות פחות?

"הטובות ביותר הן אלו שמגיעות ממרוקו ררך צרפת. יש להן צבעים שונים, לכן ושחור. הן עשויות מחומר עבה וקל יותר לעיבוד. שופרות כאלה יכולים להחזיק מאות שנים. השופרות האחרים עשויים מקרניים מדרום אפריקה שצבען לבן. אלו מחזיקים בקושי שנה ומתבקעים. לכן הקרניים ממרוקו יקרות פי חמישה".

אפשר לדעת לפי מראה האיל החי, אם יצא מקרניו שופר משובח?

"בהחלט. כשאני חושב על איל, מיד אני חושב על הקרניים שלו ועל השופר שייצא מהן. לפעמים באים אלי תימנים שמגדלים איל כמה שנים ולפני השחיטה שואלים אותי איזה שופר ייצא מהאיל שלהם".

אתה יכול להגיד לפי הביקוש לשופרות מה מצב האמונה הדתית בארץ?

"האינתיפאדה הרחיקה תיירים מהארץ ופגעה בפרנסה, משום שרוב השופרות בעצם משמשים לגוי ורק אחוז קטן לתקיעה, אבל למרות זאת אני יכול להגיד שהביקוש לא ירד בהרבה ואפשר להסיק מכך שבסך הכל ישנה התעוררות דתית".

מה הסיבה שרק גברים תוקעים?

"כי תוקע הוא שליח ציבור ואשה לא יכולה לשמש כשליח ציבור".

נתקלת בשימושים אחרים שעושים בשופר, מלבד תקיעה בבית כנסת והפין לגוי?

"בתקופות קדומות השופר היה הכלי שממנו יכלו להוציא את הקול החזק ביותר. עם תקיעות שופר הכריזו על כוננות, על מלחמה וגם על הסכם שלום. היו גם מצעדים צבאיים שלו בצלילי שופר. בעידן המודרני שמעתי לפני כמה שנים קונצרט של הפילהרמונית שנקרא 'קנטטה לשופר'. מאז לא שמעתי שוב".

יש שופרות מפורסמים שנתקלת בהם?

"חצי שנה לפני מבצע קדש, דודי המנוח נתן שופר לרב גורן. אמר לו 'עם השופר הזה נתקעו בהר סיני'. אחר כך פרצה מלחמת קדש והרב באמת תקע עם השופר על הר סיני. במלחמת ששת הימים השופר הזה היה בוחלם שפרץ לעזה אבל הוחלם מפגע ונשרף, וגם השופר הלך לאבוד".

איזה שופר היה הכי גרנדיוזי שעשית?

"פעם יצאתי שופר משובח במיוחד שאחד הארגונים הציוניים העניק מתנה לנשיא ארה"ב רונלד רייגן. מבחינת מימדים, השופר הכי גדול הגיע ל-120 ס"מ. יותר גדול ממנו לא ראיתי מעולם".

כותבים קוראים

אבי רז

1 תשובה למר אריאל טלמון יחדשות, 9.9

עד מתי יגיעו חופשות כבכשי ישראל כל המרחצים מרצועה ומנהג, מחפשים להם טרף קל טגורים עם מספרים כחולים נוטעים להם ללא כל פיקוח, ביום ובלילה, בלא ביטוח מתאים, מבצע מכני רע, תוך שהם זורקים אשף בצדי הדרך ומוללים בחזק התנועה, העיקר - כל אחד אחרי מנהגו וזו בחזק רוצח פרטנצ'אלי לרינו הקטנים בסכנה. יש להטיל פיקוח הדוק על כל רכב מהשטחים.

מר טלמון היקר, מדוע להסתפק בפיקוח הדוק רק על מכוניותיהם של תושבי השטחים? הרי הסכנה אינה טמונה במכוניות, אלא ביושביהן. לפיכך, תסכים בוודאי שלא די בלוחיות כחולות, ויש לחייב את הפלסטינים לענוד טלאי כחול.

2 תשובה למר משה יראון י'הצופה, 9.9

על ישראל לקחת בחשבון גם אפשרות של תרגיל כלל-ערבי להסעיית. מסיבות הפלישה העיראקית לכבוית לפסנת הערבית האחרונה אומרת רשמי. ייתכן שבנינונים חשאיים ביניהם הגיעו שליטי ערב למסקנה שהעליה הגדולה מברחמ וממקומות אחרים עלולה לחזק את ישראל מבחינה כוחאדם, תוך כמה שנים, כ-60:50 אחוז ואולי אף להכפיל את אוכלוסייתה, ולכן יש לנסות ולהשמירה בהקדם. אולי עיראק רק מביימת את כיבוש כוויית, וכן מאפשרת לסוריה ולמצרים לגייס כוחות ולשלוט יחידות צבא לסעודיה, בחזית נוספת נגד ישראל, כשענה שכוחות אלה באים לתגן על סעודיה ועל הנסיכויות. הרי ברור וגם מוצה שכוחות אלה לא באו לגרש את העיראקים מכוויית. גם הסכסוך הסורי עיראקי אינו כזה, שלא ייתכן לחסלו בדרגע, למען מטרה משותפת ראשונה כמעלה, כמו היסול מדינת ישראל. הערכים בחלם ערמטמים ריים לתרגיל כזה.

מר יראון הנכבד, הקשר הבינלאומי נגדנו נפתל וחמור הרבה יותר ממה שאתה מעלה על דעתך; גם נפילתה של חומת ברלין, המהפכה ברומניה, התמוטטות המישטרים הקומוניסטיים בגוש המזרחי, התפוררותה של האימפריה הסובייטית - אינם אלא מוזימה ערמומית שלא באה אלף להרדים אותנו ולהרפות את כוונותנו מפני מתקפת-פתע של אויבינו חורשי-הרע. וכי במיקרה התירו הסובייטים לרכבות יהודים לצאת את ארצם ולהגר לישראל? ראה את מצוקת האבטלה בארצנו, או את שוועת מחוטרי הריור, ותיווכח מה הם וזממים.

3 תשובה למר מתי דוד יחדשות, 9.9

נציג סעודי רשמי אמר לעיתונאי ישראלי בסלון הר אוויר בפרנקפורט באנגליה ש"עשיתם את הדבר הנכון ביותר והחשוב ביותר לאזור כולו כאשר הפצתם והשמתם בשנת 1981 את הכור האטומי בעיראק". לתשומת לבם של כל הישראלים שיצאו בזמנו בכי קורת קשה כנגד הפעלה שבוצעה עלידי חיל האוויר על-י החלטה ממשלת ישראל.

מר דוד היקר, מעניין מאוד: מכל הנציגים הסעודים הרישמיים, אתה מבקש מאיתנו להאמין דווקא לאותו נציג שאמר דברים העולים בקנה אחד עם השקפותיך. ולמה שלא נאמין לנציגים הסעודים האחרים, שמכריזים - בדרך-כלל - את ההפך? יתר על כן: מוטב שתקרא בעיון את מכתב מס' 2 לעיל ואת התשובה עליו, ותמצא כי הסיכוי הוא שאותו סעודי-רישמי, שדבריו כה מצאו חן בעיניך, דיבר כך במיסגרת אותה תוכנית הטעיה שטנית שהעולם כולו חורש נגדנו.

4 תשובה למר עופר דואק ידיעות אחרונות, 9.9

כדי שבתחרות הקרובה ייבחר השיר הישראלי הטוב ביותר, אני מציע להקים ועדת אירוויזיון, שתבטא את טעמה של כלל הציבור הישראלי. ישנתפו בה מבוגרים, ילדים, עולים חדשים, ערבים וגם דוברי שפות זרות. את השירים יש להשמיע בהשמעה מוקדמת, שבוע לפני תחרות הגמר, והשיר הזוכה עצמו ייבחר על-ידי כל צופי הטלוויזיה, וגם על-ידי צוותים של מומחים. כך נוכל אולי שהאירוויזיון יתארז בשנה הבאה, בירושלים.

מר דואק הנכבד, אכן, רעיון נאה בתכלית, העשוי להבטיח בחירה ראוייה לתחרות החשובה. אלא שכראי להעמיק את המידגם: מן הראוי אפוא לבחור את השיר הייצוגי במישאל-עם (וטוב יעשו הוגי החוקה-לישראל, אם יוסיפו לנוסח חוקתם סעיף מתאים). בינתיים, עד אז, אולי יש להטיל את הבחירה על בתי-המחוקקים שלנו, הכנסת, שחכריה מייצגים היטב את כלל הציבור ומשקפים נאמנה את ערכיו של העם, טעמו ואמונותיו.

5 תשובה למר שמעון שפירא מעריב, 3.9

יש אצלנו הרבה דירות בנות שלושה חדרים ויותר שבהן מתגורר אדם אחד בלבד. יש לפנות לבעלי דירות כאלה ו"לשרך" אותם בעולה יחיד, או כווגי-עולים לתקופה מסוימת של שנה-שנתיים, עד שיבנו מספיק דירות לכל משפחות-יעולים. אם הפנייה למצפונם הלאומי והאנושי של בעלי הדירות האלה לא תיענה - אולי יהיה צורך לחוקק חוק, מתאים בתחום זה.

מר שפירא היקר, האם לא די בכך שהגורל האכזר גזר על אותם אנשים אומללים חיי בוירות בשלושת חדרי דירותיהם, שאתה בא להוסיף מנתי-מכאוב על צרתם ולאליץ אותם להצטופף עם אנשים שאין הם מכירים בכלל?

ב"עקב" 063 התפרסם במדור זה מכתבה של הגב' זליגמן, שבו הביעה הכותבת את צערה על כך שבעל המדור לא נרצה, וביטאה את תיקוונה כי ראשו יוקצף בהקדם. ממכתבו, ביקש הקורא סגל להגיב על דברי הגב' זליגמן.

יש לשלח את הנבל אבי רז איש אשאפ השמאלני החוצפה שעובר גבול פושע מועד אשר האדמה לא ראתה.